

A herceg és

a vonzó boszorkány

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy csúf és gonosz boszorkány, akit mindenki messzire elkerült az erdőben. Egy napon a boszorkány a tükrében nézegette magát, és arra a következtetésre jutott, hogy ha nem volna ilyen rémesen csúnya, akár párra is lelhetne. Szűrős tekintetével végignézett könyvektől roskadozó polcán, hogy megszépítse magát... Boszorkány jelek, porok, ígék, szavak, ruhák, állatok, eszközök, receptek, dalok, mesék, kincsek, szerek...

- Ááá, igen, ez lesz az! A *Vonzások és tisztítások kézikönyve!* - kacagott hórihorgas orra alatt, majd ráncos kezébe vette a pókhálós könyvet, és a tartalomhoz lapozott. - Ellenállhatatlanul vonzóvá tevő boszorkányságok, 7. oldal. Legyűrhetetlenül tisztítóvá tevő boszorkányságok, lásd a II. és III. kötetet... Vonzásra van itt szükség, nem tisztítással - dűnyögte rekedtes hangján, és átolvasta a hozzávalókat: - Egy száznapos záptojás... hárommaroknyi mérges gomba... hét rothadó almacsutka... Egy kis ilyen, egy kis olyan... - motyogott magában, míg az alapanyagokat egy dekoratív rézüstbe öntötte.

- És most az utolsó összetevő: tizenkét darab zöldpenészes sajtkukac!

Az elkészült kotyvalék olyan hívogatóan illatos és ínycsiklandozóan kívánatos lett, hogy a boszorkány csak nagy nehézségek árán - bibircsókos orrát befogva - tudta meginni.

Néhány pillanat múlva a ronda és tisztító boszorkányból csodaszép és vonzó boszorkány lett. Olyannyira vonzó, hogy az erdő teremtményei mind előbújtak rejtekhelyükről, hogy megcsodálják szépségét. Igéző külsejének gyorsan híre ment az erdőben, és néhány hét múlva már fehér lovon érkező, daliás herceg kopogtatott az ajtaján.

A herceg és a vonzó boszorkány beszédbe elegyedtek egymással, de minél többet beszélgettek, a herceg annál kellemetlenebbül érezte magát. A boszorkány külseje vonzotta, de szavai és gondolatai tisztították. Hiába szépült meg külsőleg, belsőleg semmit sem változott. A herceg hamarosan búcsúzkodni kezdett. A boszorkány nem értette, mi lehet a baj.

- Lehet, hogy csak kilencvenkilenc napos volt a záptojás? Vagy túl sok mérges gombát tettem bele? - tűnődött magában, majd mérgében varangyos békává változtatta a daliás herceget.

Aztán felöltötte legszebb ruháját, felpattant a herceg hófehér lovára, és elindult az erdő melletti királyságba új herceget keresni.

KOVÁCS ZOLTÁN TIBOR

